

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2014

1360/2014

Laki

eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2014

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013, jäljempänä *maaseutuasetus*, 15 artiklan, 17 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 28, 29, 31 ja 33 artiklan sekä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013, jäljempänä *horisontaaliasetus*, 12 artiklan mukaisesti toimenpiteisiin, jotka on sisällytetty Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaan.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *suorien tukien asetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suorja tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1307/2013;

2) *hallintoasetuksella* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta annettua komission delegoitua asetusta (EU) N:o 640/2014;

3) *toimeenpanoasetuksella* Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston

(maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 täydentämisestä ja siirtymäsäännöksistä annettua komission delegoitua asetusta (EU) N:o 807/2014;

4) *aktiiviviljelijällä* Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annetussa laissa (193/2013) tarkoitettua aktiiviviljelijää;

5) *puolisolla* viljelijän aviopuolisoa ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tulovalain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä;

6) *perheenjäsenellä* viljelijän puolisoa ja henkilöä, joka elää vakituisesti viljelijän taloudessa ja on tälle tai tämän puolisolle sukua suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa taikka on edellä tarkoitettun henkilön puoliso;

7) *maatalousmaalla* maaseutuasetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua maatalousmaata;

8) *maatilalla* viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena omistuksen tai vuokrauksen perusteella;

9) *kosteikkoinvestoinnilla* hoidettavien kosteikkojen, pienten kosteikkojen ketjujen sekä kosteikkomaisten tulva-alueiden ja -tasanteiden perustamista niiden luontaisille paikoille, herkästi tulviville pelloille ja pengerryille kuivatusalueille sekä uomien kunnostamista luonnonmukaisen vesirakentamisen periaatteiden mukaisesti.

3 §

Korvausmuodot

Tämän lain nojalla voidaan myöntää maaseutuasetuksen:

1) 28 artiklassa tarkoitettua maatalouden ympäristö- ja ilmastotukea (*ympäristökorvaus*);

2) 31 artiklassa tarkoitettua tukea alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia tai muita erityisrajoitteita (*luonnonhaittakorvaus*);

3) 29 artiklassa tarkoitettua luonnonmukai-

sen maatalouden tukea (*luonnonmukaisen tuotannon korvaus*);

4) 33 artiklassa tarkoitettuja eläinten hyvinvointia edistäviä tukia (*eläinten hyvinvointikorvaus*);

5) 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua ei-tuotannollisten investointien tukea (*ei-tuotannollisten investointien korvaus*).

Tämän lain nojalla voidaan lisäksi myöntää maaseutuasetuksen 15 artiklassa ja horisontaalasetuksen 12 artiklassa tarkoitettua neuvontapalvelun tukea (*korvaus maatilojen neuvontaan*).

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua korvauksen kohteena olevaan toimenpiteeseen voidaan myöntää maaseutuasetuksen 82 artiklassa tarkoitettua kansallista lisärahoitusta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa säännöksiä korvauksen käyttöön ottamisesta, korvausmuodoista, korvausalueista, korvauksen enimmäismäärästä sekä korvausten vuosittaisesta myöntämisestä.

4 §

Korvauksen yleiset edellytykset

Edellä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua korvauksen saajan tulee noudattaa horisontaalasetuksen 91—95 artiklassa tarkoitettuja täydentäviä ehtoja lukuun ottamatta 3 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua ei-tuotannollisten investointien korvauksen saajaa.

Ympäristökorvauksen ja luonnonmukaisen tuotannon korvauksen edellytyksenä on lisäksi, että korvauksen saaja noudattaa suorien tukien asetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua maatalousmaan säilyttämisvaatimusta sekä maaseutuasetuksen 28 artiklan 3 kohdassa ja 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta siltä osin kuin kyse on 5 §:n 6 ja 7 momentissa tarkoitettusta sopimuksesta tai 10 §:ssä tarkoitettua korvauksesta maatilojen neuvontaan.

Tässä laissa tarkoitettua sitoumuksen hyväksymisen, sopimuksen tekemisen ja korvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että

hakijana oleva luonnollinen henkilö tai hänen puolisonsa on tukivuotta taikka sitoumus- tai sopimuskauden alkamista edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä vähintään 18-vuotias. Alle 18-vuotiaan antama sitoumus voidaan kuitenkin hyväksyä, hänen kanssaan voidaan tehdä sopimus ja hänelle voidaan myöntää korvausta, jos hän on solminut avioliiton, harjoittaa maataloutta yhteisomistajana yhdessä vanhempansa kanssa tai ikää koskevasta vaatimuksesta poikkeamiseen on muita erityisiä syitä. Jos maa- ja puutarhataloutta harjoitetaan useamman viljelijän toimesta tai yhteisömuodossa, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että vähintään yksi viljelijä, yhteisön jäsen, osakas tai yhtiömies täyttää ikää koskevan vaatimuksen.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista vaatimuksista sekä maatalousmaan käytöstä muuhun kuin maataloustoimintaan ja poistamisesta maatalouskäytöstä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä perus- ja kasvulohkojen määrittelystä ja vähimmäiskoosta.

5 §

Ympäristökorvaus

Ympäristökorvausta voidaan myöntää seuraavien sopimusten tai sitoumusten perusteella:

1) ympäristökorvauksen piiriin kuuluvien toimenpiteiden toteuttamista koskeva ympäristösitoumus;

2) ympäristökorvauksen ehtojen noudattamista sopimuksen kohteena olevalla alalla tai alkuperäisrotueläinten kasvattamista koskeva ympäristösopimus;

3) alkuperäiskasvilajikkeen ylläpidosta, alkuperäiskasvien varmuuskokoelmien ylläpidosta tai alkuperäisrotujen perimän säilytyksestä tehty sopimus.

Ympäristösitoumuksen voi antaa aktiiviviljelijä. Viljelijän tulee sitoutua pelloilla toteutettaviin tilakohtaisiin toimenpiteisiin. Viljelijä voi lisäksi sitoutua yhteen tai useampaan lohko kohtaiseen toimenpiteeseen. Ympäristösitoumuksen perustuvan ympäristökorvauksen myöntämisen edellytyksenä on,

että viljelijällä on hallinnassaan koko sitoumuskauden ajan vähintään viisi hehtaaria korvauskelpoista peltoalaa tai, jos kyse on puutarhakasvien viljelyyn liittyvästä ympäristökorvauksesta, vähintään yksi hehtaari puutarhakasvien viljelyksessä olevaa korvauskelpoista peltoalaa.

Ympäristösopimuksen voi tehdä aktiiviviljelijä. Ympäristösopimuksessa viljelijä sitoutuu lohko kohtaisiin toimenpiteisiin pelloilla tai muulla alueella taikka alkuperäisrotueläinten kasvattamiseen. Ympäristökorvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että sopimuksen kohteena oleva ala on vähintään 0,30 hehtaaria. Kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpidosta tehtävän ympäristösopimuksen kohteena olevan alan on oltava vähintään viisi hehtaaria. Sopimusalueen on oltava ympäristösopimuksen tekijän hallinnassa koko sopimuskauden. Sopimus voidaan tehdä vuokratusta pelto- tai muusta alasta sillä edellytyksellä, että vuokrasopimus on voimassa koko sopimuskauden.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu vähimmäispinta-alavaatimus ei koske ympäristökorvausta siltä osin kuin kyse on alkuperäisrotueläinten kasvattamisesta tehtävästä ympäristösopimuksesta. Alkuperäisrotueläinten kasvattamista koskevan ympäristösopimuksen tekemisen ja sen nojalla myönnettävän ympäristökorvauksen edellytyksenä on, että korvauksen saajalla on hallinnassaan koko korvauksen kattaman ajan:

1) 0,9 eläinyksikköä, jos kyse on lampaista tai vuohista;

2) yksi eläinyksikkö, jos kyse on nautidoista;

3) kaksi eläinyksikköä, jos kyse on hevosista; tai

4) 20 eläintä, jos kyse on maatiaiskanoista tai -kukoista.

Ympäristösopimuksen voi lisäksi tehdä rekisteröity yhdistys kosteikkojen hoitoa tai maatalouden monimuotoisuutta ja maisemanhoitoa koskevista toimenpiteistä ja vesilain (587/2011) 12 luvussa tarkoitettu vesioikeudellinen yhteisö kosteikkojen hoitoa koskevista toimenpiteistä.

Sopimuksen alkuperäiskasvilajikkeen ylläpidosta voi tehdä siemenkauppalain (728/2000) 5 §:ssä tarkoitettuun lajikeluette-

loon rekisteröidyn alkuperäiskasvilajikkeen ylläpitäjä kyseisen lajikkeen viljelystä.

Sopimus alkuperäiskasvien varmuuskokielmien ylläpidosta voidaan tehdä kasvigeenivarojen säilytyksestä vastaavan tahon kanssa. Sopimus alkuperäisrotujen perimän säilytyksestä voidaan tehdä eläingenivarojen säilytyksestä vastaavan tahon kanssa. Sopimuksen hyväksymisen edellytyksenä on, että maa- ja metsätalousministeriö on hyväksynyt geenivarojen säilytystä koskevan toimenpidesuunnitelman.

Tässä pykälässä tarkoitettu ympäristösitoutus annetaan ja ympäristösopimus sekä 6 ja 7 momentissa tarkoitettu sopimus tehdään viideksi vuodeksi, jonka jälkeen niitä voidaan jatkaa vuodella kerrallaan.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä korvauksen myöntämisen edellytyksistä, ympäristökorvauksen piiriin kuuluvista toimenpiteistä, niistä luopumisesta ja niiden vaihtamisesta, korvauskaudesta, rahoituksesta, korvauskelpoisesta alasta, edellä 3 momentissa tarkoitettun muun alan määritelmästä, korvauksen kohdentamisalueista, korvauksen enimmäismäärästä ja yksikkökohtaisesta määrästä, korvauksen yksikkökohtaisen määrän korottamisesta ja alentamisesta, ympäristösopimuksista ja niiden ehdoista, etusijajärjestyksestä sitoumuksia annettaessa ja sopimuksia tehtäessä, maatalouden geenivarojen säilyttämistoimenpiteistä ja korvauksen määrästä, toimenpidesuunnitelman sisällöstä sekä muista korvauksen ehdoista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ympäristökorvauksen toimenpiteiden teknisestä toteuttamisesta maatilalla.

6 §

Luonnonhaittakorvaus

Luonnonhaittakorvausta voidaan myöntää aktiiviviljelijälle, joka noudattaa korvauksen ehtoja kaikella maatalousmaallaan ja viljelee maatalaansa korvauskauden ajan. Korvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on hallinnassaan korvauksen kattaman ajan vähintään viisi hehtaaria korvauskelpoista maatalousmaata tai, jos kyse on saaris-

toalueella sijaitsevasta tilasta, kolme hehtaaria korvauskelpoista maatalousmaata saaris-toalueella.

Luonnonhaittakorvausta voidaan korottaa, jos tilan eläinyksikkötiheys on keskimäärin vähintään 0,35 eläinyksikköä korvauskelpoista peltohehtaaria kohti.

Luonnonhaittakorvauksen tasoa voidaan laskea asteittain tilakoon kasvaessa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä korvauksen myöntämisen edellytyksistä, korvauskelpoisesta alasta, korvauskaudesta, rahoituksesta, korvauksen alueellisesta eriyttämisestä, luonnonhaittakorvauksen korotuksen perusteista ja määrästä, eläinyksiköistä, keskimääräisen eläintiheyden laskemisesta, korvauksen asteittaisesta alentamisesta tilakoon perusteella, korvauksen enimmäismäärästä ja yksikkökohtaisesta määrästä, korvauksen yksikkökohtaisen määrän korottamisesta ja alentamisesta, muista korvauksen ehdoista sekä saaristoalueista.

7 §

Eläinten hyvinvointikorvaus

Eläinten hyvinvointikorvausta voidaan myöntää aktiiviviljelijälle, joka antaa sitoumuksen vähintään yhden eläinten hyvinvointia edistävän toimenpiteen toteuttamisesta.

Eläinten hyvinvointikorvauksen edellytyksenä on, että korvauksen saajalla on hallinnassaan koko korvauksen kattaman ajan vähintään:

1) keskimäärin 15 eläinyksikköä, jos kyse on naudoista tai sioista maksettavasta korvauksesta;

2) keskimäärin viisi eläinyksikköä, jos kyse on lampaista tai vuohista maksettavasta korvauksesta;

3) 14 eläinyksikköä, jos kyse on kanoista maksettavasta korvauksesta;

4) 70 eläinyksikköä, jos kyse on broilereista maksettavasta korvauksesta;

5) 60 eläinyksikköä, jos kyse on kalkkunoista maksettavasta korvauksesta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua eläinmäärää laskettaessa otetaan huomioon tuotantomuodolle tyypilliset tuotantokatkokset.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa

tarkempia säännöksiä korvauksen myöntämisen edellytyksistä, korvauksen enimmäismäärästä ja yksikkökohtaisesta määrästä, rahoituksesta, korvauksen yksikkökohtaisen määrän korottamisesta ja alentamisesta, korvauksen hakijoiden etusijajärjestyksestä, eläinyksiköistä, eläinyksiköiden laskemisesta ja 3 momentissa tarkoitettua tuotantokatkosten huomioimisesta sekä muista korvauksen ehdoista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä korvauksen toimenpiteiden teknisestä toteuttamisesta maatilalla.

8 §

Luonnonmukaisen tuotannon korvaus

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta voidaan myöntää luonnonmukaisesta tuotannosta tai siihen siirtymisestä aktiiviviljelijälle, joka antaa viiden vuoden pituisen sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta ja joka on ilmoittautunut luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään.

Luonnonmukaista tuotantoa koskevan sitoumuksen perusteella maksettavan luonnonmukaisen tuotannon korvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on hallinnassaan koko sitoumuskauden ajan vähintään viisi hehtaaria korvauskelpoista peltoalaa, tai, jos kyse on puutarhakasvien viljelyyn liittyvästä luonnonmukaisesta tuotannosta, vähintään yksi hehtaari puutarhakasvien viljelyksessä olevaa korvauskelpoista peltoalaa.

Luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sitoumuksen perusteella maksettavan luonnonmukaisen tuotannon korvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on koko sitoumuskauden ajan hallinnassaan luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa keskimäärin vähintään 0,3 eläinyksikköä luonnonmukaisen kotieläintuotannon korvauskelpoista sitoumushehtaaria kohti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua sitoumusta voidaan jatkaa viiden vuoden sitoumuskauden jälkeen vuodeksi kerrallaan.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä luonnonmukaisen tuo-

tannon korvauksen myöntämisen edellytyksistä, korvauskelpoisesta alasta, rahoituksesta, korvauksen enimmäismäärästä ja yksikkökohtaisesta määrästä, korvauksen yksikkökohtaisen määrän korottamisesta ja alentamisesta, etusijajärjestyksestä sitoumuksia annettaessa, eläinyksiköistä, keskimääräisen eläintiheyden laskemisesta ja muista korvauksen ehdoista.

9 §

Ei-tuotannollisten investointien korvaus

Ei-tuotannollisten investointien korvausta voidaan myöntää aktiiviviljelijälle, rekisteröidylle yhdistykselle ja vesilain 12 luvussa tarkoitettulle vesioikeudelliselle yhteisölle kosteikkoinvestoinnista. Ei-tuotannollisten investointien korvausta voidaan lisäksi myöntää aktiiviviljelijälle tai rekisteröidylle yhdistykselle perinnebiotooppien ja luonnonlaidunten alkuraivauksesta ja aitaamisesta.

Ei-tuotannollisten investointien korvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että investoinnin kohteen hoidosta tehdään 5 §:n 5 momentissa tarkoitettu sopimus, jonka kohteena oleva ala on vähintään 0,30 hehtaaria.

Korvauksen käyttämisestä tavaroiden ja palveluiden hankintaan sekä urakalla teettämisestä säädetään julkisia hankintoja koskevassa lainsäädännössä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ei-tuotannollisten investointien korvauksen myöntämisen edellytyksistä, korvauksen määrästä ja korvauksen muista ehdoista.

10 §

Korvaus maatilojen neuvontaan

Korvausta maatilojen neuvontaan voidaan myöntää maaseutuasetuksen 15 artiklassa ja horisontaaliasetuksen 12 artiklassa tarkoitusta maatilojen neuvonnasta.

Neuvontaa voidaan antaa täydentävistä ehdoista, viherryttämistuen vaatimuksista, ilmastonmuutoksen hillitsemisestä ja muutokseen sopeutumisesta, luonnon monimuotoisuudesta, vesien ja maaperän suojelusta, innovaatioista, ympäristökorvauksesta, maata-

lousmaan säilyttämisestä, luonnonmukaisesta tuotannosta, kasvinsuojelusta ja integroidusta torjunnasta, tuotantoeläinten hyvinvoinnista ja terveydestä sekä energian käytön tehostamisesta, uusiutuvasta energiasta ja muista ympäristötehokkuuteen liittyvistä seikoista.

Korvaus maksetaan maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain (192/2013) 45 §:n mukaisesti hyväksytylle neuvojalle, tai jos tämä on toisen palveluksessa, hänen työnantajalleen.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä maatalojen neuvonnan korvauksen myöntämisen edellytyksistä, korvauksen määrästä, neuvonnan sisällöstä, rahoituksesta ja korvauksen määräytymisperusteista.

11 §

Korvauksen maksamisen edellytykset

Ympäristökorvauksen ja luonnonmukaisen tuotannon korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että korvauksen saaja toimittaa korvauksen myöntävälle viranomaiselle vuosittain maksuhakemuksen Maaseutuviraston vahvistamalla lomakkeella. Tiedot voidaan toimittaa lomakkeella myös sähköisessä muodossa. Ei-tuotannollisten investointien korvausta sekä 5 §:n 7 momentissa tarkoitettua sopimuksen johdosta maksettavaa ympäristökorvausta maksetaan enintään myönnetyn korvauksen määrää vastaava osuus maksuhakemukseen sisältyvistä hyväksyttävistä kustannuksista.

Neuvojan on annettava neuvonnasta elinkeino-, liikenne-, ja ympäristökeskukselle ennakoilmoitus. Maatalojen neuvonnan korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä on vahvistanut neuvontatoimenpiteen toteutumisen ja että korvausta haetaan kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitusta ennakoilmoituksesta.

Korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että maksettavan korvauksen määrä sitoumus-, sopimus- tai korvausvuodelta on korvauksen saajaa ja yksittäistä korvausta kohden vähintään 100 euroa.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä korvauksen maksamisen edellytyksistä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä korvauksen alarajan laskennassa käytettävistä perusteista.

Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä korvauksen hakemisessa noudatettavasta menettelystä ja 2 momentissa tarkoitettua ennakoilmoituksesta.

12 §

Sitoumuksen ja sopimuksen muuttaminen, mukauttaminen ja siirtäminen

Tässä laissa tarkoitettua sitoumusta, ympäristösopimusta tai edellä 5 §:n 6 momentissa tarkoitettua alkuperäiskasvilajikkeen viljelyä koskevaa sopimusta voidaan muuttaa siten kuin toimeenpanoasetuksen 14 artiklan 2 kohdassa säädetään. Luonnonmukaisesta tuotannosta annettu sitoumus voidaan muuttaa luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta annettavaksi sitoumukseksi. Luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta annettu sitoumus voidaan muuttaa luonnonmukaisesta tuotannosta annettavaksi sitoumukseksi, jos luonnonmukaisen kotieläintuotannon vaatimus eläinyksikkömäärästä hehtaaria kohti ei enää täyty. Sitoumusta tai ympäristösopimusta voidaan muuttaa lisäämällä korvauskelpoista alaa toimeenpanoasetuksen 15 artiklassa säädettyin edellytyksin.

Edellä 5 §:n 7 momentissa tarkoitettua alkuperäiskasvien varmuuskokeiden ylläpitoa tai alkuperäisrotujen perimän säilyttämistä koskevaa toimenpidesuunnitelmaa voidaan muuttaa.

Sitoumuksen tai ympäristösopimuksen taikka niiden osan siirtämistä on haettava 15 työpäivän kuluessa niiden kohteena olevan alan tai eläinten omistus- tai hallintaoikeuden siirtymisestä.

Sitoumusta, ympäristösopimusta tai muuta 5 §:ssä tarkoitettua sopimusta voidaan mukauttaa kyseisen korvauksen ehtoja koskevan lainsäädännön muutosten huomioimiseksi siten kuin maaseutuasetuksen 48 artiklassa säädetään. Jos korvauksen saaja ei hyväksy mukautusta, sitoumus, ympäristösopimus tai muu 5 §:ssä tarkoitettu sopimus raukeaa, eikä jo maksettua korvausta peritä takaisin.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa

tarkempia säännöksiä sitoumuksen tai sopimuksen muuttamisen, siirtämisen ja mukauttamisen edellytyksistä.

13 §

Sitoumuksen ja sopimuksen lakkaaminen

Tässä laissa tarkoitettu sitoumus tai ympäristösopimus raukeaa, jos korvauskelpoinen ala laskee sitoumuksen tai ympäristösopimuksen siirtämisen johdosta alle vaaditun vähimmäisalan.

Sitoumuksesta, ympäristösopimuksesta ja 5 §:ssä tarkoitettu muusta sopimuksesta voidaan luopua kesken niiden voimassaolo-kauden horisontaaliasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden tilanteissa.

Ympäristösopimus tai muu 5 §:ssä tarkoitettu sopimus voidaan purkaa, jos korvauksen saaja on salannut sopimuksen tekemiseen olennaisesti vaikuttavan seikan tai antanut sellaisesta olennaisesti virheellisen tiedon taikka jos hän tai maatilán myöhempi omistaja, jolle sopimus on siirretty, olennaisesti rikkoo sopimusehtoja.

Takaisinperintään sovelletaan sitoumuksen tai sopimuksen lakatessa maatalouden tukien toimeenpanosta annettua lakia.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä sitoumuksesta tai sopimuksesta luopumisen edellytyksistä.

14 §

Ei-tuotannollisten investointien korvausta koskevan tukipäätöksen mukaisen oikeuden siirtäminen

Ei-tuotannollisten investointien korvausta koskevan päätöksen mukainen oikeus korvaukseen voidaan siirtää toiselle, jos korvauksen myöntämisen edellytykset täyttyvät ja siirron saaja täyttää mainitun korvauksen saajaa koskevat edellytykset.

15 §

Korvauksen epääminen ja alentaminen

Tässä laissa tarkoitettu sitoumus tai sopimus voidaan jättää hyväksymättä tai korvaus

myöntämättä, jos korvauksen saamiseksi olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta. Sitoumus tai sopimus voidaan jättää hyväksymättä myös, jos hakija on kesken sitoumus- tai sopimuskauden luopunut vastaavasta sitoumuksesta tai sopimuksesta eikä luopumisesta ole kulunut kahta vuotta.

Korvausta voidaan alentaa tai korvaus voidaan jättää maksamatta, jos Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää tai jos korvauksen saaja on jättänyt noudattamatta sitoumuksen tai sopimukseen perustuvia korvauksen ehtoja. Tehtävän vähennyksen määrään vaikuttavat korvauksen ehtoja koskevan laiminlyönnin vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin korvauksen alentamisen ja epäämisen perusteista sekä tehtävän vähennyksen määrästä Euroopan unionin lainsäädännön edellyttämässä laajuudessa.

16 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Korvauksen saajan on säilytettävä sellaiset tässä laissa tarkoitettujen korvauksen ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistiinpanot ja todistukset, joita ei toimiteta korvauksen myöntävälle viranomaiselle, vähintään neljän vuoden ajan sitoumus- tai sopimuskauden päättymisestä, jos kyse on 5 tai 8 §:ssä tarkoitettu korvauksesta. Jos kyse on muusta tämän lain nojalla maksettavasta korvauksesta, korvauksen saajan on säilytettävä vastaavat asiakirjat neljä vuotta sen vuoden päättymisestä, jolloin korvausta haettiin.

Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä asiakirjojen säilyttämisestä.

17 §

Korvauksen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä eräissä tilanteissa

Jos viljelijä tai tämän kanssa yritystoimintaa harjoittava perheenjäsen on tuomittu rangaistukseen rikoslain (39/1889) 17 luvun 14, 14 a tai 15 §:n mukaisesta eläinsuojelurikok-

sesta taikka viljelijä tai tämän kanssa yritys-toimintaa harjoittava perheenjäsen on tuomittu rangaistukseen eläinsuojelulain (247/1996) 54 §:n mukaisesta rikkomuksesta sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon, tämän lain nojalla myönnettävää eläinten pitoon perustuvaa korvausta ei myönnetä eikä makseta kyseisen eläinlajin osalta siltä sitoumus- tai sopimusvuodelta, jonka aikana teko on valvonnassa todettu. Eläinlajeja ei myöskään huomioida eläinmäärää hehtaaria kohti koskevien tämän lain mukaisten korvausten eläintiheysvaatimusten laskennassa kyseisen vuoden osalta.

Jos viljelijä tai tämän kanssa yritystoimintaa harjoittava perheenjäsen on tuomittu eläintenpitokieltoon, tämän lain nojalla myönnettävää eläinten pitoon perustuvaa korvausta ei myönnetä eikä makseta kiellon kohteena olevasta eläinlajista eläintenpitokieltoajalta eikä tekovuoden ja lainvoimaisen tuomion antamisen väliseltä ajalta. Eläinlajeja ei myöskään huomioida eläinmäärää hehtaaria kohti koskevien tämän lain mukaisten korvausten eläintiheysvaatimusten laskennassa kyseisen ajan osalta.

Tämän lain nojalla maksettavan eläinten pitoon perustuvan korvauksen maksatus on kyseessä olevan eläinlajin osalta keskeytettävä eikä kyseistä eläinlajeja huomioida laskettaessa eläinmäärää hehtaaria kohti koskevia tämän lain mukaisia korvausten eläintiheysvaatimuksia, jos edellä 1 momentissa tarkoitettua rikosta tai rikkomusta koskevassa asiassa on aloitettu syyteharkinta.

18 §

Tiedon antaminen seurantaa varten

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella sekä kunnalla on oikeus saada korvauksen saajalta korvauksen seurantaa ja vaikuttavuuden arviointia varten tarpeelliset selvitykset ja seurantatiedot.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin selvitysten ja seurantatietojen sisälöstä.

19 §

Tekninen apu

Maaseutuasetuksen 51 artiklassa tarkoitettun teknisen avun käyttämisestä tässä laissa tarkoitettun tuen toimeenpanoon säädetään erikseen.

20 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2015.

Tällä lailla kumotaan luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annettu laki (1440/2006).

21 §

Siirtymäsäännös

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleeseen hakemukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat, luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain mukaiset maatalouden ympäristötuen erityistukisopimukset muunnetaan tämän lain mukaisiksi ympäristösitoumuksiksi, ympäristösopimuksiksi tai luonnonmukaista tuotantoa koskeviksi sitoumuksiksi, jos sopimukseen sisältyy ehto sopimuksen mukauttamisesta lainsäädäntömuutosten johdosta. Ympäristötuen erityistukisopimus lakkaa tällöin olemasta voimassa. Jos tuen saaja ei hyväksy muuntamista, erityistukisopimus raukeaa ilman tuensaajan velvollisuutta maksaa tuki takaisin.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa oleviin luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain mukaisiin ympäristötuen erityistukisopimuksiin, joihin ei sisälly ehtoa sopimuksen mukauttamisesta lainsä-

däntömuutosten johdosta, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2014

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Maa- ja metsätalousministeri *Petteri Orpo*